

Han er nybagt EU-politiker:

Dansk enegang med CO₂-afgift er tudetosset

Klima fylder alt på den europæiske politiske agenda. Men ingen af de 26 andre EU-lande bare så meget som overvejer en CO₂-afgift, konstaterer Erik Poulsen (V) i Strasbourg.

En uge hver måned er EU-parlamentets bygning i Strasbourg arbejdsplads for 55-årige Erik Poulsen fra Stadil.

Resten af tiden er han politiker i Bruxelles i Belgien – selv om det lykkes for ham også at få en uge om måneden med arbejde hjemme ved Limfjorden, hvor han fortsat er tilknyttet landboforeningen Fjordland som politisk rådgiver.

Så tilværelsen er blevet hektisk for tredjesuppleanten fra Nordjylland, som pludseligt blev EU-politiker, efter at Venstres Linea Søgaard-Lidell blev valgt til folketinget, og Karen Ellemann stoppede samme sted og blev afløst af Kim Valentin.

Faktisk havde Erik Poulsen meddelt, at han ikke ville ned i EU-parlamentet og i øvrigt havde meldt sig ud af Venstre. Men da han så fik muligheden, meldte han sig ind igen og sagde ja tak, selv om han fortsat mener – citat – ”at Bruxelles er en grim og forfærdelig by, hvor bydele er fjernet til fordel for en stor motorvej og højhuse helt ind i centrum, og hvor skraldet flyder på gaderne som i Danmark i 1700-tallet”.

”Strasbourg derimod er hyggelig og dejlig,” siger Erik Poulsen, da vi sidder på hans kontor på sjette sal i den pompøse EU-bygning tæt ved Strasbourgs havn og Rhinen, som danner grænsen mellem Frankrig og Tyskland.

”Det er svært at finde rundt. En af de første dage, da jeg ledte efter toiletet, kom jeg forbi både Margrete Aukens og EU-kommissionsformand Ursula von der Leyens kontorer her tæt på. Jeg bankede dog ikke på og spurgte om vej,” fortæller Erik Poulsen.

Klima-politik på europæisk

Godt nok er han kommet hovedkulds ind i arbejdet, men han har fået styr på det politiske også i kraft af erfaringerne hjemmefra. Erik Poulsen har fra sin plads i miljø- og fødevarerudvalget oplevet, hvordan en meget stor del af den danske lovgivning på området udspringer af arbejdet hernede.

”Viden og problematikker, som jeg kender hjemme fra plovfuren ved Limfjorden, er på dagsordenen hernede. Det gælder biodiversitet, pesticidplaner og udtagning af lavbundsjord. Utrolig meget miljø-lovgivning er startet hernede, og sådan bliver det også med klimapolitikken,” siger Erik Poulsen.

”Og så er det jo altså tudesosset at gå enegang og lave en CO2-afgift på landbruget. Jeg har snakket med mange af de andre politikere og embedsmænd om CO2-afgiften – eller carbon-tax, som jeg har fundet ud af, det må hedde på engelsk – og de ser alle meget forvirrede ud,” siger han og tilføjer:

”Det er end ikke på det politiske tegnebræt i hverken EU eller deres hjemlande. De har aldrig hørt om det før og ryster på hovedet over, at Danmark vil gå enegang og brandbeskatte et eksporterhverv, som skal konkurrere med resten af verden,” siger Erik Poulsen.

”Nu sender vi en regning på 500-600 mio. kr. til landbruget, og så flytter produktionen til Polen,” konstaterer han.

Siger ja uden at blinke

”Man siger i Danmark at en CO2-afgift vil udvikle og ikke afvikle landbruget, men jeg mangler stadig at forstå, hvordan man vil udføre det i praksis. Slagter man køerne og nedlægger en af de mest grønne og klimavenlige produktioner i verden alene på grundlag af antagelser? I stedet burde man firedoble den danske produktion,” siger Erik Poulsen.

”Det kommer ikke bag på mig, at den røde blok kan blive enige om at gribe ind over for landbruget. Men at mit eget parti uden at blinke siger ja til afgift, overrasker mig. Det forstår jeg simpelthen ikke, og det skal vi ikke prale alt for meget med,” siger Erik Poulsen.

”Det er torskedumt at gå dansk enegang, og ingen i landbruget kan forstå det. Det er langt farligere end store bededag og alt andet, der diskuteres derhjemme. Hernede er jeg overrasket over, at hvor progressive og ambitiøse man er på klima i Europa. Men det handler altså om alt andet end CO2-afgift. Vi skal bruge gulerod i stedet for pisk og understøtte den gode udvikling. Vi havde jo ikke fået så meget økologi, hvis man havde straffet ikke-økologer,” siger Erik Poulsen.

Udfylder pladsen bedst muligt

Han har valgt ikke at stille op til parlamentsvalget om halvandet år:

”Det gælder om at få mest muligt ud af det og bidrage mest muligt på vegne af vælgerne frem til valget. Jeg indgår i arbejdet på lige fod med de andre politikere, men jeg kan godt mærke, at de mere og mere har fokus på, om de bliver genvalgt, og den del skærer jeg væk,” siger Erik Poulsen.

Men jeg repræsenterer vælgerne og det, jeg er valgt for. Det er ligesom i fodbold. Jeg er ham fra bænken, der skal forsøge at gøre det bedst muligt, men jeg står ikke og gør mig til over for publikum. Jeg er arbejdsmanden, og jeg udfylder pladsen bedst muligt,” tilføjer han.

Hardcore tilhænger

”Nu her klokken fem skal jeg have et møde med den israelske ambassadør, og andre politikere vil sørge for at få taget et billede, hvor der trykkes hånd, til de sociale medier. Det gør jeg ikke. Til gengæld fortæller jeg gerne om, hvordan maskineriet fungerer og giver et indblik i den politiske verden. Jeg behøver ikke promovere mig selv. Jeg vil hellere promovere EU, for jeg er hardcore tilhænger,” lyder det overbevisende fra parlamentarikeren.

Hjemmefra kender han til ESG-rapporter, hvor bundlinjen er alt andet end økonomi, og det arbejder han også med i parlamentet. Desuden er han med til i finansøkonomisk udvalg at forhandle nye regulativer for store virksomheder i finanssektoren, som der er set med stor alvor på i Danmark grundet den danske realkredit.

”Det har overrasket mig, hvor grundigt systemet er hernede, og hvor meget vi som parlamentarikere er understøttet af medarbejdere. Desuden har det overrasket, at der er så langt fra Stadil, hvor jeg bor. Der går næsten en hel dag hver vej med transport, fordi flyforbindelserne er dårlige. Så når man venter ufatteligt mange timer i lufthavnen i Frankfurt, er det godt at have noget arbejde at tage fat i,” siger Erik Poulsen.

Fakta: Erik Poulsen

MEP (V)

journalist, politisk rådgiver, landboforeningen Fjordland

Uddannet: journalist (Danmarks Journalisthøjskole 1994)

Bor i Stadil